

Grundieiere i Sundbyerne paa Amager maa blive tilbagebetalt Bygningsafgift tilhammen til et Beløb af ca. 900 Kr., som formentlig med Urette er afkrævet dem i Løbet af 20 Aar. Forholdet er dette, at Bygningsafgiften forlængst er bleven de fleste Huseiere i Sundbyerne tilbagebetalt for et Tidsrum af 20 Aar til 1878, den er med Urette bleven afkrævet dem, og man har Højesteretsdom for, at en saadan med Urette afkrævet Bygningsafgift bør tilbagebetales, idet de Personer, som have beboet vedkommende Eiendomme, ikke have drevet bygningsskiftspligtigt Erhverv. Nu synes det, som om Generaldirektoratet for Stattevesenet er blevet betænkkeligt ved dette Forhold, saaledes som det har udviklet sig; der kom bestandig Andragender fra Sundbyerne om Tilbagebetaling, og der dannede sig da en Art Praxis med Hensyn til Ansøgningernes Forkastelse. Da der var betalt et ikke lille Beløb tilbage, saa ønskede man selvfølgelig at sætte en Stopper for dette Forhold, og til en Begyndelse krævede man saa strengere Bevisligheder. Dette ramte saaledes disse to Personer, fra hvem Andragenderne foreligge. Da de paa sædvanlig Vis mødte med deres Andragende og deres Bevisligheder, saa fandt man ikke, at disse vare gode nok, men forlangte mere fyldestgjørende Bevisligheder, end man havde forlangt af dem, der tidligere havde faaet deres Bygningsafgift tilbagebetalt. Det er herover, de anke. De mene, at naar Generaldirektoratet for Stattevesenet har tilbagebetalt en Række Personer, der befinde sig under ganske samme Forhold som Andragerne, Bygningsafgiften for 20 Aar, saa er det ikke billigt, at man af formelle Hensyn vil negte dem at faae en lignende Afgift tilbagebetalt, og de mene, at de have præsteret Vidnesbyrd, som maa antages at være fyldestgjørende, for, at deres Eiendomme ikke i det omhandlede Tidsrum have været bygningsskiftspligtige. For Udvalgets aldeles overveiende Flertals Vedkommende har det været klart, at der var Grund til at indrømme disse Personer en saadan Tilbagebetaling. Muligen foreligger der imidlertid Oplysninger, som ere Udvalget ubekjendte, og som kunne hidføre en anden Opfattelse, men efter hvad der har foreligget Udvalget om dette Forhold, kan dettes store Flertal ikke Andet end anbefale, at dette Andragende henvises til Finansministeren, idet vi maa finde, at det ikke stemmer med Billighed, at man negter disse 2 Personer, hvad der under ganske de samme Forhold er indrømmet mange andre Personer i Sundbyerne paa Amager.

**Sag:** Jeg har en noget anden Opfattelse end Ordføreren, og den har foranlediget, at jeg ikke har kunnet tiltræde de øvrige ærede Medlemmers Indstilling. Jeg skal først bemærke med Hensyn til, hvad den ærede Ordfører yttrede om Generaldirektoratets Forhold overfor disse Tilbagebetalinger, at indenfor de Erfaringer, jeg har havt Leilighed til at gjøre, har Generaldirektoratet mere og mere søgt at gaa til den yderste Grændse, hvortil der efter de gjældende Lovbestemmelser kan gaas med Hensyn til Fritagelse for Bygningsafgift; men ved Siden deraf har Generaldirektoratet ogsaa havt Erfaring for, at der maatte føres noget skarper Kontrol med de Bevisligheder, hvorigjennem Andragerne have villet godgjøre deres Afkomst til Fritagelse for Bygningsafgift. I Reglen har man forlangt, at de faktiskste Forhold, hvorpaa Fritagelsen begrundedes, skulde konstateres af Sogneraadet eller to Mænd, der havde Sogneraadets Erklæring for deres Bedærfægtighed. Det viste sig imidlertid snart, at selv Erklæringerne, som afgaves af Sogneraadet, vare undertiden af saa liden Paalidelighed, at de ved nærmere Undersøgelse viste sig urigtige, hvilket Sogneraadet undskyldte dermed, at det havde paategnet Andragendet bona fide uden at have underjagt Sagen, stolende paa, at de faktiskste Forhold vare korrekt angivne i Andragendet. Det er derfor blevet indskærpet, at ved Andragender angaaende Afgang i Bygningsafgiften skulde det udtryffeligt i Sogneraadets eller paagjældende Attestators Erklæring udtales, at den afgaves: „efter foretagen Undersøgelse“. I den Retning har Generaldirektoratet været henvist til at skærpe de Fordringer, som maa stilles med Hensyn til Bevisførelsen om de faktiskste Forhold, hvorpaa Fritagelsen skulde begrundes. Nu forholder det sig vel, som den ærede Ordfører omtalte, at mange Andragender om Tilbagebetaling af Bygningsafgift ere blevne bevilgede i Henhold til de i Andragenderne paafaaede faktiskste Forhold, der ere blevne attesterede af tvende Vidner. Det er ogsaa muligt, at der imellem disse Attestatorer kan have været nogle, som have attesteret Mere, end de vidste. Det er Noget, som hverken Generaldirektoratet eller Andre kunne vide, naar man ikke har retsgyldigt Bevis for Rigtigheden deraf. Men det Eiendommelige i det forliggende Tilfælde er, at det konstateres, at de faktiskste Forhold, som i Andragendet ere paaberaabte, ikke ere rigtig angivne. Denne Theis Theisens Eiendom synes i det Hele taget at være et temmelig vanskeligt Skatteobjekt. Den 1ste April 1871 mente han, at tvende af Leilighederne i det